

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: P. P.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 42 Cad 227/2005 - 8 ze dne 14. 11. 2005,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 42 Cad 227/2005 - 8 ze dne 14. 11. 2005 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalovaná (dále též „stěžovatelka“) podala včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 11. 2005, č. j. 42 Cad 227/2005 - 8, jímž bylo rozhodnuto takto: „Podání ČSSZ č. j. X P. bez data, kterým byla postoupena údajná žaloba proti rozhodnutí ČSSZ Praha ve věci zdravotního stavu a jež bylo dne 25. 10. 2005 doručeno podepsanému soudu, se odmítá. Nikomu se nepřiznává náhrada procesních nákladů.“

Z odůvodnění usnesení vyplývá, že zahájení soudního řízení iniciovala stěžovatelka, která podáním doručeným dne 25. 10. 2005 postoupila krajskému soudu dopis žalobce ze dne 29. 8. 2005 a označila jej jako žalobu proti svému rozhodnutí ve věci zdravotního stavu. Podle názoru krajského soudu je v předmětné věci iniciační podání České správy sociálního zabezpečení zatíženo neodstranitelným nedostatkem podmínky přezkumného řízení, kterým je neexistence žaloby, když písemnosti soudu postoupené takto vnímat nelze. Krajským soudem byly shledány podmínky pro aplikaci ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., a proto bylo podání odmítnuto s tím, že podle názoru soudu bude na správním orgánu, jak se s podáním, jež mu bylo pisatelem adresováno, vypořádá, případně pisatele poučí,

že jeho problémy lze řešit třeba i soudní žalobou náležitě formulovanou, neboť soud takto postupovat nemůže, protože by tím překročil meze ustanovení § 5 o. s. ř. a narušil by ústavní rovnost účastníků soudního procesu.

Proti rozhodnutí krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro tvrzenou nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatelka uvádí, že ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. podal účastník řízení žalobu u správního orgánu - stěžovatelky, proti jejímuž rozhodnutí žaloba směřuje a jež ji s průvodním dopisem postoupila krajskému soudu, který tento průvodní dopis stěžovatelky ve věci postoupení žaloby soudu odmítl. Stěžovatelka je toho názoru, že soud nesprávně rozhodl o jejím průvodním dopise, který není a nemůže být předmětem řízení. Stěžovatelka je v tomto případě jednak účastníkem soudního řízení a jednak podacím místem pro podání žaloby a aby lhůta pro podání žaloby zůstala zachována, nemusí být tato uplatněna u věcně a místně příslušného soudu. Dále uvádí, že soudní řád správní ostatně ani nestanoví žádné náležitosti pro postoupení takové žaloby soudu správním orgánem, nestanoví ani povinnost vyhotovení takového průvodního dopisu, natož pak jeho formu. Podle názoru stěžovatelky, pokud by žalobu postoupila i bez průvodního dopisu, musí soud rozhodnout vždy o podání účastníka řízení. V závěru kasační stížnosti pak stěžovatelka uvádí, že podle jejího mínění měl-li soud pochybnosti o obsahu postoupeného podání, měl je odstranit postupem podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., a pouze v případě splnění podmínek pro aplikaci citovaného ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., mohlo být podání odmítnuto.

Vzhledem k nesprávnému právnímu posouzení věci krajským soudem navrhuje stěžovatelka, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu ve smyslu § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka krajskému soudu postoupila podání P. P. proti svému rozhodnutí. Toto podání zní takto: „Věc: Odvolání proti rozhodnutí - dne 21. 7. 2005 vydala okresní správa sociálního zabezpečení v Teplicích posudek o mém zdravotním stavu a usoudila, že již nejsem plně invalidní. Dle mého názoru si myslím, že se MUDr. B. H., lékařka referátu LPS T. unáhnila a špatně pročetla mou odbornou zprávu od prim. MUDr. N. z traumatologické ambulance, kterou navštěvuji. Tímto Vás žádám o přezkoumání mého zdravotního stavu, při kterém nejsem schopen vykonávat souvislou pracovní činnost. Za rychlé vyřízení mého odvolání Vám předem děkuji. S pozdravem P. P.“

V projednávané věci jde o posouzení, který státní orgán - zda soud nebo žalovaný správní orgán, či oba - má zákonem stanovené povinnosti směřující k odstranění vady podání, které je adresováno správnímu orgánu, z jehož obsahu lze dovodit, že podatel se jím domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu soudem.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. je lhůta (k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu) zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. V této souvislosti ani soudní řád správní ani žádný jiný právní předpis nestanoví správnímu orgánu povinnost odstraňovat vady podání. Náležitosti žaloby ve správním soudnictví jsou stanoveny v § 71 odst. 1 s. ř. s. Nemá-li žaloba stanovené náležitosti, jedná se o vady podání

(žaloby) a jejich odstranění soudní řád správní ukládá soudu. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V projednávané věci je tedy úkolem soudu, aby postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odstranil vady podání (a v tomto rámci nepochybně zjistí i to, zda žalobce se chce domáhat svého práva u soudu ve správním soudnictví). Teprve výsledek postupu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. určí soudu jeho další procesní postup.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost právně posoudil podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a shledal, že je důvodná. Proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud pak v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

